

Sygnatura akt II Nc 197/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia S.R. A. S.

Protokolant: st. sekr. sąd. M. O.

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko J. S. (1)

o zapłatę

wskutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym

postanawia:

odrzuć sprzeciw.

Sygn. akt II Nc 197/15

Uzasadnienie postanowienia z dnia 11 kwietnia 2017 roku

W dniu 13 marca 2015 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Odpis niniejszego nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu, załącznikami oraz pouczeniem o sposobie i terminie do wniesienia sprzeciwu, skargi na koszty procesu oraz o skutkach niezaskarżenia nakazu zapłaty został doręczony pozwanemu przez awizo na adres: (...)-(...) Ł., ul. (...), w dniu 7 kwietnia 2015 roku.

/nakaz zapłaty k. 64, awizowana przesyłka k. 66/

W dniu 29 października 2015 roku pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Pozwany podniósł, że o wydaniu nakazu zapłaty w niniejszej sprawie dowiedział się w dniu 22 października 2015 roku na skutek odebrania korespondencji w postępowaniu egzekucyjnym. Pozwany zaprzeczył, aby otrzymał awizo, którego by nie odebrał. W czasie kiedy miał zostać doręczony nakaz zapłaty, wielokrotnie była odbierana awizowana korespondencja. Ponadto znane są liczne przypadki nieprawidłowości w doręczaniu przesyłek przez In post. Pozwany był informowany przez swojego pełnomocnika o negatywnych skutkach braku odbioru korespondencji sądowej, dlatego takową odbierał. Według pozwanego w przypadku przedmiotowej przesyłki zawierającej nakaz zapłaty nie podjęto próby jej doręczenia. W tym stanie rzeczy, w ocenie pozwanego złożył on sprzeciw z zachowaniem ustawowego terminu.

/sprzeciw k. 82-88, pełnomocnictwo k. 73/

J. S. (1) od 2010 roku zamieszkuje w Ł. przy ul. (...) z żoną J. S. (2) oraz córką. Ten adres podaje też w instytucjach jako swój adres do korespondencji. Kierowane do pozwanego przesyłki odbierał on sam albo jego żona, w tym także po wcześniejszym pozostawieniu awiza. Wiosną 2015 roku były wśród nich przesyłki od urzędu gminy, urzędu

skarbowego, sądów, komornika. Pozwany miał świadomość, że przesyłka nie odebrana na podstawie pozostawionego awizo, traktowana jest jako doręczona. Wszystkie awiza, które są pozostawiane w skrzynce przez doręczyciela, pozwany i jego żona kładą na parapecie okiennym i tam pozostawiają do czasu udania się z nimi do placówki pocztowej.

/zeznania świadka J. S. (2) k. 147-148, zeznania pozwanego k. 148, k. 188, potwierdzenie odbioru k. 167/

J. S. (1) dowiedział się o wydaniu nakazu zapłaty w niniejszej sprawie w dniu 22 października 2015 roku, po odebraniu korespondencji od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G. w sprawie o sygn. akt BG Km (...)w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na wniosek A. S. na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 marca 2015 roku w sprawie II Nc 197/15, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Po powzięciu tej informacji, pozwany nie składał reklamacji w placówce operatora pocztowego. Pozwany w placówce In post został poinformowany przez pracownika, że przesyłka została odebrana.

/zeznania świadka J. S. (2) k. 147, zeznania pozwanego k. 148, k. 188, kserokopie: zawiadomienia k. 96-96v, zajęcia 106-106v, wezwania k. 107-107, wezwania k. 108, potwierdzenia odbioru k. 157/

Zgodnie z treścią art. 502 § 1 k.p.c. sprzeciw od nakazu zapłaty wnosi się do sądu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty. Pozwany powinien więc wnieść sprzeciw w niniejszej sprawie najpóźniej w dniu 21 kwietnia 2015 roku.

Słuszne jest stanowisko, iż pocztowy dowód doręczenia pisma adresatowi jest dokumentem urzędowym, korzystającym z domniemania prawdziwości; adresat może domniemanie to obalić przez wykazanie, że doręczenie w rzeczywistości nie nastąpiło (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 18.9.1969 r. - II CR 308/69 - OSN z 1970 r. z. 7-8, poz. 130 i z dnia 4.9.1970 r.- I PZ 53/70 - OSNCP z 1971 r. z. 6, poz. 100). Do takiego obalenia domniemania nie wystarczy jednak samo oświadczenie strony, gdy jej twierdzenie nie zostało udowodnione, czy choćby uprawdopodobnione (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30.4.1998 r. - III CZ 51/98 - OSNC z 1998 r. z. 11, poz. 189).

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie pozwany nie obalił domniemania doręczenia mu przez awizo przesyłki zawierającej nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu, załącznikami oraz pouczeniem o sposobie i terminie do wniesienia sprzeciwu, skargi na koszty procesu oraz o skutkach niezaskarżenia nakazu zapłaty. Z zawartych na przesyłce adnotacji i pieczęci operatora wynika, że została ona prawidłowo dwukrotnie awizowana. Oznacza to, że doręczyciel dwukrotnie pozostawił w skrzynce pocztowej pozwanego zawiadomienie o miejscu pozostawienia przesyłki. Pozwany wykazał w niniejszej sprawie jedynie, że w innych sprawach oraz od innych podmiotów odbierał korespondencję wiosną 2015 roku. Nie oznacza to jednak, że doręczyciel uchybił swoim obowiązkom w przypadku doręczenia przesyłki zawierającej nakaz zapłaty w niniejszej sprawie (i to dwukrotnie - przy czynności pozostawienia zawiadomienia w skrzynce pocztowej). Pozwany nie złożył pisemnej reklamacji w urzędzie operatora pocztowego. Nie próbował dowieść przyczyn takiego stanu rzeczy. W niniejszej sprawie pozwany nie uprawdopodobnił nawet przyczyny, z jakiej awizo miało nie być pozostawione w jego skrzynce pocztowej, mimo, że jak twierdził, pracownik operatora pocztowego powiadomił go, że przesyłka została odebrana.

Mając powyższe na uwadze, Sąd odrzucił sprzeciw na podstawie art. 504 § 1 k.p.c.